

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami dziennym i tygodniowym, tudzież z Rozmaitościami co Środy kosztuje w prenumeracie: B. pocztą: kwartalnie 4 zł miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 cent. W. A. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont, 2 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemcy. — Doniesienia z ostatniej pocztly. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa!

Rz. kat. kanonik ix. Józef Szeligowski ofiarował na lwowski zakład ochronki małych dzieci kwotę 50 zł. w. a., co podaje się do publicznej wiadomości z wyrazem podziękowania.

Dla uzbrojenia i umundurowania przyszłego korpusu ochotników galicyjskich wpłynęły następujące dary dobroczolne:

Od gminy miejskiej Lwowa	15.000 zł. w. a.
„ „ „ Gródka	2.500 „ „
„ „ „ Szezerca	500 „ „
„ „ „ Sanoka	100 „ „

Od właściciela części majątku ziemskiego p. Jana Zadurowicza 50 „ „

Od przedsiębiorcy budowy galicyjskiej kolei żelaznej p. Kleina w Jarosławiu 500 „ „

Od niewymienionego w Przemyślu 10 „ 50 c.

O. k. Prezydum Namiestnictwa ma sobie za miły obowiązek podać ten piękny dowód uczuć patriotycznych do wiadomości publicznej z wyrazem szczerzej podzięk.

Dyrekcya finansów krajowych we Lwowie mianowała urzędującego praktykanta Juliusza Imrichowskiego, Bazylego Jaworskiego, Antoniego Łabęckiego i Jana Horodyńskiego kancelaryjnymi asystentami III. klasy a urzędowego praktykanta Michała Wołańskiego, asystentem II. klasy dla służby przy podatkowym departamencie obrachunkowym, wszystkich jednak w charakterze prowizorycznym.

Wiedeń, 20. maja. Dnia 18. maja 1859 wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 77. Rozporządzenie cesarskie z 12. maja 1859, prawomocne w całym obwodzie państwa z wyjątkiem Dalmacyi, Lombardoweneckiego królestwa i Pogranicza wojskowego, względem przyszłego opodatkowania konsumcyjnego wina i mięsa.

Nr. 78. Rozporządzenie ministerstwa skarbu i spraw wewnętrznych z 15. maja 1859, ważne w Austrii powyżej i poniżej Anizy, w Salzburgu, Czechach, Morawii, Śląsku, Galicyi, Krakowie i na Bukowinie, w Styrii, Karyntyi, Krainie, w okręgu Tryestyńskim, w Gorycyi i Gradysce, Istrii i na wyspach Kwarneryjskich, w Tyrolu i Voralbergu, względem przeprowadzenia ces. rozporządzenia z 12. maja 1859 (nr. 77. Dzien. ust. p.) o pobieraniu konsumcyjnego podatku od wina i mięsa.

Nr. 79. Rozporządzenie ministerstwa skarbu i spraw wewnętrznych z 15. maja 1859, prawomocne w Węgrzech i Serbskiem województwie z Temeskim banatem, względem przeprowadzenia ces. rozporządzenia z 12. maja 1859 (Dzien. ust. p. nr. 77) o pobieraniu podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Nr. 80. Rozporządzenie ministerstwa skarbu i spraw wewnętrznych z 15. maja 1859, prawomocne w Siedmiogrodzie względem przeprowadzenia ces. rozporządzenia z 12. maja 1859 (Dzien. ust. p. nr. 77) o pobieraniu podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Nr. 81. Rozporządzenie ministerstwa skarbu i spraw wewnętrznych z 15. maja 1859, prawomocne w Kroacji i Sławonii, względem przeprowadzenia ces. rozporządzenia z 12. maja 1859 (Dzien. ust. p. nr. 77) o pobieraniu podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Sprawy krajowe.

(Patriotyczne Towarzystwo pomocy.)

Lwów, 22. maja. Patriotyczne towarzystwo pomocy na czas wojny, które założyło sobie wspierać w ciągu wojny chorych, ranionych lub innem nieszczęściem dotkniętych c. k. żołnierzy i ich rodziny, ogłosiło rozpoczęcie swojej czynności odezwą podaną w numerze 101. gazety wiedeńskiej z 4. maja.

Podajemy tę odezwę do wiadomości powszechnej w nadziei, że mieszkańcy naszego kraju zechcą brać żywy udział w odnośnych dobroczynnych składkach, i dodajemy tylko to jeszcze, iż tutejsze władze polityczne, ile wiemy, otrzymały polecenie, zajmować się przesyłaniem takich darów czy to w pieniądzu czy w rzeczach do patriotycznego towarzystwa pomocy w Wiedniu.

Odezwa

patriotycznego towarzystwa pomocy na czas wojny.

Zaledwie rozpoczęła się wojna, a już spieszą ochotnicy tłumnie, by przelewać krew swoją za honor i prawa ojczyzny, za Cesarza Austrii, już napływają zewsząd obfite patriotyczne dary; każdy pragnie w uczuciu świętego obowiązku być czynnym i pozytecznym.

Każde serce wygląda z dumą wiadomości o zwycięstwach naszej walecznej armii, ale oraz z troskliwością o drogiej ziomek, którzy walcząc pod świetnymi sztandarami Austrii narażeni są na niebezpieczeństwo wojny.

Nieś pomoc ranionym i chorym, zaopatrywać inwalidów, wspierać wdowy i sieroty, słowem wszystko, co zyczliwość prywatna działać może z jak największem poświęceniem ku pomocy i pożytkowi — oto jest zamiar tego towarzystwa.

Im obfitsze będą środki jego, tem większa i skuteczniejsza może być jego pomoc.

Mieszkańcy Wiednia! Austriacy! Pamiętajcie o braciach Waszych pod sztandarami! O ich rodzinach! Niech każdy niesie pomoc, na jaką go stać! Błogosławieństwo Boga i wdzięczność ojczyzny będzie naszą nagrodą.

We czwartek, 5go maja otwiera towarzystwo biuro swojej dyrekcji i składek w niż. austr. gmachu stanowym przy Herrengasse nr. 30.

Od 9. godziny zrana aż do 2 z południa codziennie będą członkowie wydziałów przyjmować i kwitować tak wszelkie raz na zawsze ofiarowane dary w pieniądzu i w rzeczach, od wymienionych i niewymienionych dawców, jako też miesięczne kwoty, a oraz wydawać będą nominacye na członków.

Ofiarujących większe przedmioty uprasza się, o wczesne oznajmienie i przygotowanie ich, ażeby towarzystwo mogło poczynić potrzebne rozporządzenia.

Od czasu do czasu ogłaszane będą listy dawców. Poźniej urządzone będą dla większej wygody wydziały towarzystwa po przedmieściach i na prowincyi, jako też lokale do zbierania szatpi, bielizny i bandażów.

Odzywamy się do miłości ojczyzny i do współczucia! Odpowiedź będzie godna Wiednia i Austrii!

Wojownicy i obywatele Austrii znają odąd tylko jeden okrzyk: „Z Bogiem za Cesarza i Ojczyznę!”

Wiedeń, 4. maja 1859.

Ludwik hr. Breda, wice-prezydent. Józef książę Colloredo-Mansfeld, prezydent. Leopold Neuwall, wiceprezydent.

(Przechód batalionu księcia Parmy przez Kołomyę.)

Lwów, 18go maja. Mieszczanie król. miasta obwodowego Kołomyi wyprawili przy sposobności pochodu 4. batalionu pułku piechoty księcia Parmy nr. 24. z własnej ochoty ucztę, w której wzięły udział cywilne zwierzchności tamtejsze, cały korpus oficerów i wszyscy żołnierze rzezonego batalionu. Po uczcie odstawiono cały batalion z całym jego pakunkiem bezpłatnie podwodami do najbliższej stacyi w Zabłotowie, i wzniesiono łuk tryumfalny.

Jeneralna komenda wojskowa ma sobie za miły obowiązek wyrazić mieszkańcom kołomyjskim szczerą podziękę za okazaną życzliwość dla wojska cesarskiego, i nieomieszka podać czyn ten do wyższej wiadomości.

(Mianowania. — Podwyższenie stałych podatków.)

Wiedeń, 20. maja. Minister sprawiedliwości przeniósł sekretarza rady i substytutą prokuratora państwa przy krajowym sądzie we Lwowie Franciszka Zdańskiego na własne żądanie w tym samym charakterze do obwodowego sądu w Stanisławowie a sądownego adjunkta rzezonego sądu obwodowego Józefa Titz mianował prowizorycznym sekretarzem rady i substytutem prokuratora państwa przy krajowym sądzie we Lwowie.

— Gazeta wiedeńska ogłasza następujące rozporządzenie cesarskie z dnia 13. maja 1859 roku, ważne w całej monarchii:

Nadzwyczajny wzrost potrzeb państwa wymagający się coraz bardziej w teraźniejszych stosunkach czyni niezbędnie potrzebnym podwyższenie stałych podatków:

Po zasięgnięciu zdania Moich ministrów i po wysłuchaniu Mojej rady państwa rozporządzam w tym zamiarze z jak największym zaoszczędzeniem opodatkowanych na czas stosunków spowodowanych wypadkami wojny nadzwyczajny dodatek do stałych podatków według następujących postanowień:

1. Ten dodatek wynosić ma

- przy podatku gruntowym i domowym szóstą część,
- przy klasycznym podatku od domów połowę,
- przy podatku zarobkowym, dochodowym, a w lombardo-weneckiem królestwie przy podatku *contributo arti e commercio* piątą część;

pojedynczej zwyczajnej należności i ma być płacony wraz z istniejącymi dotąd dodatkami zaczawszy od drugiego półrocza administracyjnego roku 1859 w terminach przeznaczonych na zapłacenie należności głównej.

Od tego nadzwyczajnego dodatku wyjęty jest osobowy podatek zarobkowy w tych krajach koronnych, w których ta gałąź podatkowa jest zaprowadzona.

3. Także nie ma rozciągać się.

a) Na podatek dochodowy od procentów lokowanych na hypotece albo przy przedsiębiorstwach przemysłowych w krajach koronnych, w których dłużnikowi przysługują prawo odciągania podatku dochodowego od procentów takich kapitałów.

b) Na podatek dochodowy od procentów obligacji państwa, publicznych funduszy i stanowych, o ile według Mojego rozporządzenia z dnia 28. kwietnia b. r. (Dz. pr. państwa nr. 67) od tych obligacji odciąga się rzeczony podatek przy wypłacie procentów.

4. Mój minister finansów otrzymał zlecenie wykonać niniejsze rozporządzenie.

— Gazeta wiedeńska z 19. b. m. pisze: „Austria staje znowu z wyłączeniem wszystkich sił swoich w obronie najdroższych dóbr ludzkości, religii, porządku, prawa i cywilizacji, powagi traktatów i bezpieczeństwa własności. Z ofiarami krwi łączy chętnie ofiary swego mienia, odpowiadając wymaganiom, jakie w tych ciężkich czasach zmuszony jest stawiać jej monarcha, składa prócz tego ofiary, dobrowolne dary na ołtarzu ojczyzny.

Tak dzisiejszy jak i wczorajszy numer tej gazety ogłasza podwyższenia podatków, wywołane teraźniejszymi stosunkami. Na nich kończy się na teraz szereg rozporządzeń tego rodzaju.

Są one rozłożone na wszystkie te przedmioty podatkowe, które obejmują największą część kontrybuentów, tak że przypadająca na każdego osobna kwota jest niezmiernie mała. O mało co tylko podniesie to podwyższenie stałych podatków cenę żywności i czynszu, a z nowych dodatków do niestałych podatków wypada zaledwie $\frac{4}{10}$ centa na masę i kwaterek gorzalki, a $\frac{9}{10}$ centa na funt cukru i funt soli; tylko o $\frac{1}{16}$ % powiększy się należność od zwyczajnych pożyczek, o $\frac{1}{18}$ % od spraw wexlowych, o $\frac{1}{8}$ % od hypotek, o $\frac{9}{40}$ i $\frac{21}{40}$ % od przeniesienia nieruchomości majątku, a nawet i przytem miano na względzie stosunki wyjątkowe. Nakoniec niedotknęło to podwyższenie ani cen tytoniu ani należności celnych, ponieważ pierwsze zostały już podwyższone niedawno przy obliczeniu na walutę austriacką, a drugie odpowiednio są obojętne ządaniem wypłaty cel w srebrze.

Rozłożeniem na cały ogół podatku od wina i mięsa — który dotąd opłacały w Węgrzech i połączonych niegdys z niemi prowincjach tylko gminy liczące przeszło 2000 mieszkańców, a w innych krajach koronnych, dotkniętych podwyższeniem, tylko drobna sprzedaż — uczyniono zadość odzywającemu się z wielu stron żądaniu sprawiedliwości. Prócz tego dozwolone zostało osobnem najwyższem rozporządzeniem opuszczenie podatku, po największej części do połowy, tym klasom ludności, któreby tem nowem rozszerzeniem podatku od wina mogły być mocniej dotknięte niż słusność wymaga, mianowicie uprawiaczom wina w okolicach, gdzie dotąd polegało wino opłacie większej należności.

Nakoniec orzeka wyraźnie dalsze najwyższe postanowienie, że zaprowadzenie nadzwyczajnego dodatku niesprzeciwia się wcale rezultatom rozpoczętych badań co do wymiaru i sposobów pobierania podatku od gorzalki i cukru. Jeżeli badania te, których przyspieszenie równocześnie zostało nakazane, wykażą słusność zmiany, w jakimkolwiek względzie nastąpi to stauowczo przez samo zmniejszenie wymiaru i sposobu pobierania podatku.

Opatrzność przeprowadzi Austrię bez uszczuplenia jej sił przez koleje wojny i połączonych z nią nieszczęść, i nastaną spokojniejsze i szczęśliwsze czasy, w których ciężar podatku da się znów zredukować na zwyczajną skalę.

(Z teatru wojny.)

Do *Gaz. di Milano* piszą z Mortary pod dniem 14. b. m.: Francusko-piomonckie siły zbrojne koncentrują się w Alessandryi i zdaje się, że tam zamierzają oczekiwać stosownej chwili do działania. Do wojny odpornej byłoby dla nich to terytorium bardzo korzystne, osobliwie górzyste terytorium Monferatu i stopy gór Apeninów ciągnących się ku Genuy.

Zachowanie się jednak odporne, stawia się dla Piemontanów niepodobnem samą już coraz bardziej wzrastającą trudnością zaprowadzania wojska wzdłuż całej linii bojowej.

Od przybycia Ludwika Napoleona do Alessandryi zachodzą ciągle nieprzyjacielskie demonstracje na całej linii, lecz przychodzi tylko do małych tyrajerskich utarczek forpocztowych. Działania dotychczas jeszcze nie były używane. Austriacka jazda świadczy nieocenione usługi i sprawdza swoją sławę. Dnia 12 b. m. uderzył podjazd husarów w sile 6 ludzi i 1 podoficera na piemoncką pikietę jazdy złożoną z 50 ludzi między Vercelli a Biellą. Na wezwanie, ażeby się poddali, odpowiedzieli dzielni husary w ten sposób, że rzucili się na nieprzyjaciela, i przełamali jego szyki a utraciwszy jednego konia wrócili szczęśliwie do swoich uprowadzając rannego z swych towarzyszy.

Gravelonę, Cavę i Mortarę fortyfikują. Syndyk Mortary, Cavaliere Gagliardi zawiązał mieszkańców Lomelliny do współdziałania przy tych robotach, przy których pracują gorliwie. Dla prowincyi Lomelliny i Nowary utworzył się prowizoryczny komitet rządowy z najznakomitszych osób kraju.

Z francuskiej głównej kwatery dowiadujemy się, że oficerowie bardzo źle na to patrzą, iż z przywódcą band Garibaldi walczyć muszą pod tą samą chorągwią.

Szwajcarskie wojska wystawione na swych granicach dla obrony neutralności swego kraju przystępują do dzieła za poprzednim porozumieniem się z naszymi.

Nasauski książę Nikołaj właśnie co przybył do głównej kwatery.

Anglia.

(Obóz pod Aldershott. — Doniesienia z Rzymu. — Anglia nie uznaje rządu toskańskiego.)

Londyn, 17. maja. Królowa, książę Albert i obiedwie najstarsze Królowny przepędzili całą niedzielę w obozie Aldershott, wczoraj byli na wielkiej rewii, a wieczorem wrócili do Londynu. W obozie Aldershott, z kąd w ostatnich 14 dniach wyruszyło w pochód 1200 ludzi, znajduje się obecnie 14.200 ludzi rozmaitej broni. Pomimo nie bardzo sprzyjającej pogody zgromadziło się na przegląd i manewry tysiące widzów z daleka i bliska.

— *Times* umieszcza następującą telegraficzną depeszę z Rzymu z dnia 15go b. m.: „Książę Grammont wyjechał ztąd dzisiaj do Genuy na wezwanie Cesarza. Wczoraj obiegaly tu pogłoski, że w Cessenie miały zajść zaburzenia uliczne. W Rzymie panuje pokój.“

— *Daily News* pisze, że angielski okręt wojenny, zawijając do Liworny, wzbraniał się powitać narodową banderę. Kapitan oświadczył, że działa według otrzymanych instrukcyi, co także na zapytanie p. d'Azeglio powtórzył lord Malmesbury.

Według telegramu z Londynu oświadcza *Morning Herald*, że Anglia dlatego nie uznaje prowizorycznego rządu Toskanii, ponieważ angielski gabinet nie otrzymał urzędowego zawiadomienia o zmianie tamtejszego rządu, oraz ponieważ Toskania nie jest niepodległą, tylko znajduje się do Piemontu w stosunku zawisłym.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Armia nadreńska.)

Paryż, 17. maja. Do „*Semaphore*“ piszą pod dniem 16go maja: „Rząd zawiązał telegraficzną depeszą administracyę żelaznej kolei z Lugdunu, ażeby jednego inżyniera do budowy gościńców i mostów, oraz 70 cieśłów przysłała do włoskiej armii. Na to wezwanie obrano inżyniera p. Amilhan, który z zażadaną liczbą cieśli odplynął niezwłocznie na miejsce swego przeznaczenia korwetą „*Aricé*“. Ta korweta przywozila równocześnie korpus stugwardzistów do Genuy.“

— Prefekt departamentu Calvados wydał do podprefektów, burmistrzów i komisarzów policyi okolnik przepisujący jak najściślej wykonywanie i zachowanie ustaw, odnoszących się do fabrykacji, sprzedaży, noszenia itd. broni wszelkiego rodzaju i narzędzi morderczych.

— Co do planów Ludwika Napoleona, jak je wystawiono włoskiej emigracyi w Paryżu pisze *Neue Pr. Ztg.*:

„Jest jeszcze inny plan, będący w bezpośrednim związku z wojennymi sprawami. Mówimy tu o wojskowej organizacyi Włoch na przypadek wojny z Niemcami, o organizacyi, której bezpośrednią dążnością jest uczynić francuską armię we Włoszech w stosownym czasie niepotrzebną, ażeby tem snadniej można jej użyć do walki na potężnego sąsiada. Pewna, że w Paryżu liczą na zwycięstwo francuskiej broni na początku wojny; ale także i to pewna, że w Paryżu nie są tak ślepi, by sobie wyobrażali, że w kilku tygodniach „będą mogli zapędzić Austriaków w adryatyckie morze“, jak to wyrażają się francuskie dzienniki rządowe. Jeżeli zaś Austria się osłabi, a będzie zmuszona walczyć także z Niemcami, wówczas dobrze uorganizowana armia „włoskiej konfederacyi“ przysłużyłaby się niezmiernie.

Ażeby do tego doprowadzić, chcą w państwach włoskich zaprowadzić nowy porządek rzeczy bez gwałtowniejszego wstrząśnienia; a co Toskania rozpoczęła, a Neapol ma skończyć.“

— *Leipziger Ztg.* pisze: „Listy z francuskich departamentów pogranicznych piszą już teraz nie o nadreńskiej armii obserwacyjnej (z główną kwaterą w Nancy), ale o nadreńskiej armii operacyjnej; oraz powtarzają, że znaczne oddziały wojska i wiele dział znajdują się w pochodzie z głębi Francyi do nadreńskich prowincyi; i jakkolwiek wiadomość: że tam ma być uformowana armia w sile 250.000 wojska, zdaje się być na teraz przesadzona, jednak zawsze można przygotować się na to, że wkrótce zgromadzone zostaną w tych stronach znaczne siły.

Belgia

(Ustawa dobroczynności nie przyjęta.)

Köln. Ztg. pisze: Komisya senatu odrzuciła większością 11 przeciw 4 głosom projekt nowej ustawy dobroczynności. Większość izby przyłączy się bez wątpienia do tej uchwały. Ministerium spowodowane tem samem będzie albo rozwiązać senat, albo ustąpić z gabinetu.

Szwajcarya.

(Trudności w utrzymaniu porządku.)

Berna, 13 maja. Jenerał dywizji Bontems nie ustaje utrzymywać w tessyńskim kantonie jak największy porządek. Dlatego radykalny organ rządowy *La Democrazia* nazywa go „Austryakiem“. Ci radykalni Tessynowie postępowali podobnie już w 1848 i 1849 roku. Wszystkie ich sympatyje skłaniały się więcej na stronę rewolucyjnych Włoch niż na stronę Szwajcaryi. Byli wezwani do włoskiej republiki, zrzekli się chętnie związku z Szwajcaryą. Namawiali się z szwajcarskiej załogi, a komendanta pogranicznej straży obwiniali o tajne porozumienie się z Radetzkim. Pozostali i teraz jak byli, a związkowa rada przekonać się może ponownie, jak mocno zhladziła, popierając w obec większości konserwatyistycznego ludu radykalny rząd w duchu narodowej polityki. Trudno, ażeby gdzie niedbalej przestrzegano neutralności, jak w kantonie tessyńskim. Szczęście, że rząd tessyński został teraz uwolniony od tego. Załoga z niemieckiej Szwajcaryi strzeże granic, a naczelny wódz Bontems nie zna zartów. Związkowa rada obrala dzielnych komendantów tak dla południowej jak dla zachodniej granicy.

Włochy.

(Konzulta w Toskanii. — Dekreta Junty. — Wypowiedzenie wojny Modenie. — Zespolenie wojsk sprzymierzonych.)

P. Buoncompagni, mianowany z ramienia Króla Wiktora Emanuela nadzwyczajnym piemonckim komisarzem rządowym w Toskanii, wydał teraz, gdy dawniejsza prowizoryczna junta rządowa uznawszy swoją misję za ukończoną, złożyła na jego ręce całą swą władzę, cały szereg przygodnych rozporządzeń swoich dekretów. W jednym z tych dekretów oświadcza, że luboć narodowa reprezentacja kraju w ciągu wojny nie może być utworzoną ani zwołaną, z tem wszystkiem okazuje się potrzeba, by co do spraw kraju teraz już zasięgnąć rady znawców; w skutek tego utworzono teraz toskancką konsultę rządową, której członków mianuje piemoncki komisarz rządowy. Konzulta zgromadzać się będzie raz na miesiąc na posiedzenie, na którym przedkładane mieć będzie sprawozdania z najważniejszych spraw administracyjnych, i wyrzecze swe zdanie. W razie potrzeby może być także zwołaną na posiedzenia nadzwyczajne. P. Buoncompagni mianuje także prezydenta i sekretarza w tem zgromadzeniu, które jednak wybierać sobie może dwóch wiceprezydentów.

Inne dekreta rewolucyjnego dyktatora rozporządzają, że sądowe wyroki zaczynać się muszą formułką: „w imieniu toskanckiego rządu“, inne zaś nakazują armii, równie jak wojennej i handlowej marynarce używać włoskiej trójkolorowej chorągwi lub bandery.

Gazetta Piemontese z dnia 11go b. m. umieszcza następujące wypowiedzenie wojny księciu Modeny. „Ponieważ esteński rząd upiera się zachować traktaty, któremi wyraźnie zrzeka się zwierzchnictwa swego na korzyść Austrii, oraz ponieważ austryakiemu wojsku, które mogłoby najechać królewskie państwo, pozwała przechodzić przez swoje terytorium, a zatem wyraźnie dopuszcza się czynu nieprzyjacielskiego przeciw rządowi Króla, którego postępowanie w obec modenckiego rządu nie mogło być uważane jako nieprzyjacielskie. Sardyński rząd zatem uważa się z tego powodu jako w stanie wojny z księciem Modeny.“

Prowincjonalnym dziennikom francuskim piszą z Alessandrii: Chcąc ujednostajnić plan kampanii i strategiczne ruchy, porozumiano się wzajemnie i postanowiono złąć w jedno wojska obudwu zjednoczonych narodów; każdy korpus armii pod dowództwem francuskiego marszałka składać się będzie z trzech francuskich dywizji i jednej sardyńskiej.“

Niemce.

(Ich Mość Królestwo powrócili.)

Berlin, 19 maja. Ich Mość Królestwo pruscy wyjechawszy wczoraj o 4. godzinie po południu z świtą z Drezna osobnym pociągiem żelaznej kolei przybyli tu o 8. godzinie wieczorem. W towarzystwie Ich Mość Królestwa znajdował się Jego królewicz. Mość książę Rejent, który o godzinie 6. minucie 30. udał się do Grossbeeren.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Lwów, 23. maja. Dnia wczorajszego otrzymaliśmy następujący telegram:

Wiedeń, 22. maja. Dla rozpoznania siły i pozycji nieprzyjacielskiego prawego skrzydła, podjął dnia 20. maja fml. hr. Stadion forsowny rekonasans, i postąpił ku Teglio i Montebello. Naszedł na przeważne siły nieprzyjacielskie (Francuzów), i po zaciętej utarczce zwrócił się stosownie do danego rozkazu za rzekę Pad, mostem pod Vaccarizza, zmusiwszy wprzód nieprzyjaciela do rozwi-

nięcia sił swoich. Szczegóły potyczki pod Montebello jeszcze nie nadeszły.

Tryest, 19. maja. Ładownemu okrętowi baadlowemu z Bremy niedozwolila eskadra francuska płynąć do Wenecyi, ponieważ port tamtejszy jest blokowany, oświadczając jednak, że może zawinąć do Tryestu lub do którego z portów Wybrzeża, gdyż te niepodlegają blokadzie. Rzezonny okręt zarzucił kotwicę w Pirano.

Austryacka barka „Genio“ zawinęła tu z ładunkiem węgla z Liwerpolu. Jak słyhać, mieli Francuzi zabrać dotychczas do 20 okrętów austryackich. Pod Wenecyą stoi sześć okrętów austryackich. Z Spignone donoszą pod dniam 17. b. m.: Francuski okręt liniowy „Napoleon“ zabrał jedną trabakle. Arcyksiążę Ferdynand Maksymilian powrócił do tutejszej zatoki z Raguzy przed samem nadejściem floty francuskiej.

Paryż, 19. maja. Według otrzymanych tu wiadomości prywatnych zhywa armii francuskiej na żywności. Wszystkie wojskowe piekarnie we Francyi zajmują się pieczeniem sucharów. — Cała eskadra, która odeszła do Kochinchiny, powołano napowrót.

Monitor donosi, że posiedzenia ciała prawodawczego odroczone są do 28. maja. — Organizacja armii postępuje z wielką gorliwością. — Z Alessandrii donoszą: Wojska sprzymierzone zajmują się restauracją kolei żelaznych, gościńców i mostów, które zburzyli Austryacy; te roboty są już na ukończeniu. Według wiadomości z Vercelli nieustają zdzierstwa Austryaków. Ludność nie jest w stanie uczynić zadość tym zadaniom. — W nocy z 16. na 17. b. m. weszli Austryacy na wyłom mostu pod Walenza i chcieli znieść posterunek złożony z 8 ludzi na przeciwnym brzegu. Ale straż piemoncka cofnęła się strzelając, poczem ustąpił także i nieprzyjaciel. Zrana rozpoczęli Austryacy kanonadę na barki, ustawione po prawym brzegu Padu obok gościńca z Alessandrii do Mortary. Nasi nieodpowiadali i kanonada była bezskuteczna. (*Gazeta wiedeńska* dodaje: Umieszczamy tę depezę na dowód, jakimi to wiadomościami z teatru wojny racza dzienniki francuskie ludność paryską.)

Parż, 20. maja. Dzisiejszy *Monitor* donosi z Alessandrii z 19. maja: O 6. godzinie wieczorem powrócił Cesarz z wycieczki, przedsiębranej do Tortony i Pontecurone dla zwiedzenia pozycyi, jakie zajął 1. i 3. korpus.

Wichrabiemu Lagueroniére poruczone tymczasowo wydział ministerstwa w sprawach prasy, drukarń, handlu księgarskiego i ulicznej sprzedaży dzienników.

Londyn, 18. maja. Jej królewicz. Mość małżonka księcia Wilhelma Pruskiego, spodziewana jest tu w sobotę.

Londyn, 20. maja. Dzisiejsza *Times* donosi: Wybór prezydenta nastąpi 1. czerwca, potem do 7. składanie przysięgi i tego samego dnia mowa od tronu. Prezydent z wieku będzie zapewne i tą razą obrany.

Berna, 19. maja. Według wiadomości z kantonu Tyczyńskiego skonfiskował Szwajcarowie broń przeznaczoną dla Lombardyi.

Rada federacyjna wznosi pod Gondo fortyfikacje dla zasłonięcia góry Simplon. Proklamacya oznajmi ludności rozporządzenia wydane dla zachowania neutralności kantonu Tyczyńskiego.

Rzym, 13. maja. Zakazano tu wyprowadzanie bydła i wózków mięsa.

Berlin, 20. maja. Na wczorajszym posiedzeniu sejmu związkowego oświadczyły Prusy obstając przy swoim zastrzeżeniu, że niemają nic przeciw formalnemu obradowaniu nad wnioskiem Hanoweru. Wniosek ten odesłano do wydziału wojskowego.

Korfu, 12. maja. W tutejszym porcie stoi 12 parowców Lloyda. Robią tu wielkie przygotowania do obrony, urządzone stacyę telegraficzną dla sygnalizowania obcych okrętów. W zatoce pozostał tylko jeden angielski okręt wojenny. Słyhać, że z Malty odplynął oddział floty do Genuy.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. maja.

Hotel rosyjski: PP. Pajgart Ant., z Krzywanki. — Radziejowski Edward, z Dittkowiec.

Hotel Langa: Jędrzejewicz Kazim., i Nikorowicz Karol, z Rokitnicy. — Marquis-Leali Fr., c. k. pens. rotm., z Demianowa.

Hotel angielski: Szczepański Tad., z Czajkowiec.

Hotel krakowski: Rzewnicki Wiktor, z Złoczowa.

Pod koleją żelazną: Biliński Dominik, z Czyżykowa.

Pod białego konia: Rodkiewicz Sew., z Łukawicy.

Do pomieszkania prywatnego: Tchorznicki Konst., z Sarnek.

Dnia 22. maja.

Hotel rosyjski: PP. Hłr. Olizar Er. i Wład., z Książęgo. — Dunin Jan, z Głęboki. — Posselt J., c. k. podpułkownik, z Drohowyża. — Augystynowicz Bol., z Książęgo. — Br. Korf Jerzy, z Rosyi.

Hotel europejski: Miliński Fr., z Helenkowa. — Draginicz Kon., z Babina. — Zotta Jan, z Kiselewa.

Hotel Langa: Ustrzycki Wład., z Przemysła.

Hotel angielski: Manzo-Mariemsee Winc., z Bukowiny. — Nikorowicz Spiridyon, z Krzywotów star.

Pod koleją żelazną: Cywiński Luc., z Dąbrowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. maja.

PP. Bal Tym., do Paszawy. — Bocheński Alojzy, do Otyńowiec. — Maniawski Wład., do Ureczka. — Rubczyński Maur., do Bilitówki. — Rubczyński Adolf, do Uherzec. — Starzyński Boj., do Derewni. — Torosiewicz Michał, do Peltwy. — Wiktor Tadeusz, do Swirza. — Wiktor Jakób, do Woli senkowej.

Dnia 22. maja.

PP. Brzozowski Zenon, do Tetewczyc. — Cybulski Hen., c. k. podpułk., do Sądowej Wieszni. — Frankowski St., do Kozowa. — Gottlieb Kwiryn, do Dółhomościsk. — Kotowicz Janusz, do Rzeszowa. — Br. Metzger Karol, c. k. ka-

pitan i Rastitsetz Mac., c. k. porucznik, do Klausenburga. — Rodkiewicz S. weryn, do Łukawicy. — Biliński Dom., do Czyżkowa. — Bodyński, c. k. kapitan, do Tarnopola.

Spstrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.
Dnia 20. maja.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.24	+ 12.9°	99.7	południowy sł.	pochnało
2. god. po poł.	323.80	+ 16.6°	50.0	połud.-zach.	" "
10. god. wiecz.	322.79	+ 11.8°	86.7	" "	" "

T E A T R.

Dziś na scenie polskiej: „Żydzi,“ komedia w czterech aktach Józ. Korzeniowskiego. *Polowa czystego dochodu przeznaczona na pogorzalców w Brodach.*

Dnia 21go maja 1859 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

77. 56. 48. 23. 83.

Przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 1. i 11. czerwca 1859 r.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 21. maja

1. Dług publiczny. A. Państwa. W walucie austriackiej po 5% za 100 zł. —. Z pożyczki narodo. po 5% za 100 zł. 63.70. Z roku 1851 zerya B. po 5% za 100 zł. —. Z konwersyi kuponów po 5% za 100 zł. —. Metaliki po 5% za 100 zł. 58.40; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —; po 3% za 100 zł. —; po 2 1/2% za 100 zł. —; po 1% za 100 zł. —. Przeznaczone do losow.: z r. 1834 za 100 zł. —; z r. 1839 za 100 zł. —. z roku 1854 za 100 zł. —. — Losowane obligacye dawnego długu państwa: po 5% za 100 zł. —; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. —. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa w kraju uprocentowane: po 3% za 100 zł. —; po 2 1/2% za 100 zł. —; po 2 1/4% za 100 zł. —; po 2% za 100 zł. —; po 1 3/4% za 100 zł. —. —. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa za granicą uprocentowane: po 5% za 100 zł. —; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. —. **B. Krajów koronnych.** Obligacye indemnizacyjne: Nizszej Au-

stryi po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Banatu Temeskiego, Krocacy i Sławonii —; Galicyi —; Bukowiny —; Siedmiogrodu —; innych krajów koronnych —; z klauzula losowania w roku 1869 —. —. Lombardo-weneckiej pożyczki z roku 1850 po 5% za 100 zł. —.

2. Akcyje. Banku narodowego sztuka 705 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 130.60; nizszo-austr. towarzystwa eskontowego —; półn. kolei Cesarza Ferdynanda za 1000 zł. —; towarzystwa kolei żelaznej państwa —; zachod. kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. za 100 zł. (50%) wpłaty —; połud.-półn.-niemieckiej kolei komunik. —; kolei Cisy po 200 zł. m. k. —; lomb.-weneck. kol. żelaz. —; wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa —; austr. towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju po 500 zł. —; Lloyd'a w Tryeście po 500 zł. —.

3. Listy zastawne. Banku narod. w mon. konw.: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. —; na 6 lat po 5% za 100 zł. —; na 10 lat po 5% za 100 zł. —; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —; w walucie austriackiej: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. —; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —; galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

4. Losy. Instytutu kredyt. dla handlu i przemysłu sztuka —; towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju —; pożyczka miasta Tryestu za 100 zł. —.

Kurs walowy. Na 3. miesiące: Amsterdam za 100 holenderskich florenów —. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 126.50. Berlin za 100 talarów —. Wrocław za 100 talar. —. Frankfurt n. M. za 100 zł. połudn. niemieck. waluty —. Genua za 100 lirów piemonckich —. Hamburg za 100 marko banko —. Lipsk za 100 talarów —. Liwornna za 100 lirów toskańskich —. Londyn za 10 funtów szterl. 144.50. Lugdun za 100 franków —. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Marsylia za 100 frank. —. Paryż za 100 fr. —. Praga za 100 zł. wal. austr. —. Tryest za 100 zł. wal. austr. —. Wenecya za 100 zł. wal. austr. —.

Na 31 dni: Bukareszt za 100 piastrow woloskich —. Konstantynopol za 100 piastrow tureckich —. Wexlowe dyskonto banku narod. 5% —. procent od zaliczek banku narodowego na papiery publiczne 5% —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze —; dukaty ces. pełnej wagi —; korony —; półkorony —.

Kurs lwowski.

Dnia 21. maja.

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski wal. austr.	6	67	6	75
Dukat cesarski " "	6	71	6	82
Półimperyal zł. rosyjski " "	11	33	11	65
Rubel srebrny rosyjski " "	2	20	2	26
Talar pruski " "	2	16	2	22
Polski kurant i pięciozłotówka " "	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr. } bez	82	17	83	33
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne } kuponów	60	25	61	25
5% Pożyczka narodowa	62	50	63	60

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. maja.

Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% za 100 zł.	54.50	55.—
Z pożyczki narodow. po 5% za 100 zł.	63.50	63.70
Z roku 1851, ser. B. po 5% za 100 "	—	—
Metaliki po 5% za 100 zł.	58.25	58.50
dtto. „ 4 1/2% za 100 zł.	50.—	50.25
Przeznac. do wylos. z r. 1834 za 100 zł.	260.—	265.—
„ 1839 „ 100 „	112.—	113.—
„ 1854 „ 100 „	98.50	99.—
Renty Como po 42 lir. austr.	12.—	12.50

B. Krajów koronnych

	pien.	towar.
Nizszej Austrii	89.—	90.—
Węgier	60.—	61.—
Banatu Temeskiego, Krocacy i Sławonii	58.—	59.—
Galicyi	60.50	61.—
Bukowiny	57.—	58.—
Siedmiogrodu	57.—	58.—
innych krajów koronnych	75.—	85.—
Z klauzula losowania w r. 1867	—	—

Akcyje.

Banku narodowego sztuka	705.—	708.—
Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu po 200 zł. wal. austr.	131.—	131.50

	pien.	towar.
Nizszo-austr. towarzystwa eskont. po 500 zł. mon. konw.	455.—	460.—
Północnej kolei Cesarza Ferdynanda po 1000 zł. mon. kon.	1545.—	1548.—
Towarzystwa kolei żelaznej państwa po 200 zł. mon. konw. czyli 500 fr.	199.50	200.—
Kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. mon. kon. za 100 zł. (5%) wpłaty	116.—	117.—
Połud.-półn.-niemieckiej kolei komunikacyjnej po 200 zł. m. k.	119.—	119.50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.—	105.—
Lomb.-weneckiej kolei żelaznej po 570 lir. austr. czyli 192 zł. m. k. z 76 zł. 48 kr. (40%) wpłaty	69.—	68.50
Wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa po 200 zł. czyli 500 frank. z 60 zł. (30%) wpłaty	—	—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	338.—	340.—
Lloyd'a austr. w Tryeście po 500 " "	—	160.—

Listy zastawne.

Banku narodowego { 6letnie po 5% za 100 zł.	94.—	94.50
10 " " 5% " 100 "	90.—	91.—
w mon. kon. { przeznaczone do losowania po 100 zł.	76.—	77.—
na 12 miesięcy 5% za 100 zł.	99.—	99.50
Banku narodowego { przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł.	73.50	73.75
w wal. austr.	—	—

Lozy.

	pien.	towar.
Instyt. kredyt. dla handlu i przemysłu po 100 zł. waluty austr. za sztukę	85.—	85.50
Towarz. żeglugi parowej na Dunaju po 100 zł. mon. kon.	91.—	92.—
Esterhazego 40 zł. m. k.	71.—	72.—
Salma 40 " "	33.—	34.—
Patfego 40 " "	33.—	34.—
Clarego 40 " "	34.—	35.—
St. Genois 40 " "	32.—	33.—
Windischgrätz 20 " "	19.—	20.—
Waldsteina 20 " "	22.—	23.—
Kegievicha 10 " "	13.—	14.—

Na 3 miesiące.

Augsburg za 100 zł. połud. niemieckiej waluty 5%	126.75	127.—
Frankfurt n. M., za 100 zł. połudn. niemieckiej waluty	126.75	127.—
Hamburg za 100 marko banko 2 3/4%	109.50	110.—
Londyn za 100 funtów szterl. 3%	144.50	145.—
Paryż, za 100 franków 3%	57.60	58.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. mennicze 6 zł.	80 cen.	82 cen.
Korona	19 " "	19 " "
Napoleonodor	11 " "	11 " "
Rosyjski imperyal	11 " "	11 " "

KRONIKA.

(Ze Lwowa.) Dyrekcya tutejszego domu ubogich, pragnąc okazać swoją sympatyę i szczerą życzliwość c. k. armii, która pospieszyła walczyć za najświętsze prawa Monarchii, kazala zebrać wszystkie zasoby starej bielizny lniaonej i podług przepisu urzędników zdrowia poskubać na szarpie, których spodziewa się przeszło cetnar ofiarować na użytek armii. Zarazem oznajmia dyrekcya, że mając w zakładzie swoim tyle rąk do zatrudnienia, może z przyjemnością dogodzić życzeniom każdego, ktoby chciał podobną ofiarą przysłużyć się c. k. armii, i uprasza tylko o nadesłanie starej bielizny na ręce dyrektora domu ubogich Wpana Adamskiego, który obowiazuje się wyrobione z tego szarpie oddawać pod wagą i z wymienieniem szanownych dawców c. k. komendzie wojskowej.

(Pożary.) Otrzymaliśmy znou doniesienia o trzech pożarach. W Strzeliskach w obwodzie brzeżańskim zniszczył ogień na dniu 13. b. m. tamtejszemu włościaninowi Matwijowi H. dom mieszkalny, wszystkie budynki gospodarskie i nieznaczny zapas zboża. Nieszczęście to spowodził na niego własny syn, Łuc H., który wróciwszy pijany z karczmy, pokłócił się i pobił z rodziną, a potem gdy już wszyscy spali, podłożył z zemsty ogień w stodole a sam się ob-

wiesił. Nieszczęśliwy ojciec uratował syna własną ręką od śmierci, ale stracił przytem do tego stopnia przytomność umysłu, że zostawił go w palącej się stodole omdlałego jeszcze, a sam pospieszył wezwać pomocy do miasteczka. Nim jednak nadeszła ta pomoc, zgorzala stodoła, a Łuc H. poniósł tak mocne uszkodzenia od ognia, że musiano go odesłać do szpitalu. — Drugi pożar był 16go maja w Zienio w obwodzie zloczowskim. Ogień wszczął się na folwarku dworskim i przy gwałtownym wietrze szerzył się tak spiesznie, że nim nadeszła pomoc zgorzalo prócz tego folwarku 28 chałup z wszystkimi budynkami gospodarskimi. Ogień, jak się domyślają, miał być podłożony. — Trzeci natomiast pożar był również w obwodzie zloczowskim w kolonii Unterwalden na dniu 10. b. m. Ogień powstał w niezamieszkałym domu izraelity Marka K. i zniszczył prócz tego stodołę pobliską i dwa przeciwległe budynki gospodarskie ze zbożem izraelity Feibisza U. Szkoda ma wynosić do 2000 złr. m. k. i przyczyna pożaru niewiadomo dotąd.

(Nieszczęsny wypadek.) Dnia 14. b. m. utopiła się przypadkiem Słonia córka włościanina Jurka P. z Pniowia w obwodzie stanisławowskim w młynówce połączonej z Bystrycą. Zwioki jej wydobyto i pogrzebano.